

KORTAF

Drempels verlagen de verkeerssnelheid en voorkomen slachtoffers als deze. Minister Dehaene wil er echter niet van weten. Foto NCBR.

Dassen en 'voer'tuigen

In 1988 sneuvelden tenminste drie dassen langs een weg die het Belgische 's Gravenvoeren met het Nederlandse Noorbeek verbindt. Ook in 1989 sneuvelden daar in de buurt weer zes dassen. Hun burchten liggen dicht bij de weg. Ondanks de bochten en de slechte staat van het wegdek haalt men hier hoge snelheden.

Adder onder het gras.

De Nationale Campagne Bescherming Roofdieren heeft aan het gemeentebestuur van Voeren gevraagd maatregelen te treffen om herhaling te voorkomen, maar men wilde ons niet verder helpen. Kort daarop stelde de gemeente voor om één van de wegen, waarop geregeld dassen worden aangereden voor het verkeer te sluiten. Voorwaar een nobel gebaar, ware het niet dat er een adder onder het

gras schuilt.

Zoals U weet is de taalproblematiek het enige probleem dat het Voerense gemeentebestuur bezigt houdt. Elke gelegenheid wordt aangegrepen om de Vlaamse gemeenschap het leven zuur te maken. Het sluiten van de weg sluit aan op de politiek van Voeren om alle wegen naar Nederland af te sluiten. Op deze wijze werkt men de Nederlandse invasie tegen om zodoende de Nederlandse taal te weren. Bijna was de NCBR in de val gelopen en had de gemeente Voeren voor haar daden de Vlaamse natuurbeweging als zondebok kunnen aanwijzen.

Heilige koe

De NCBR is het hogerop gaan zoeken. In een brief aan minister van verkeerswezen Jean-Luc Dehaene werd gevraagd de mogelijkheid van

verkeersdrempels te onderzoeken. Zoals te verwachten ontvingen wij een negatief antwoord. Het Koninklijk Besluit van 8 april 1983 "...vereist dat verkeersdrempels slechts mogen worden aangelegd op rijbanen binnen de bebouwde kom of buiten de bebouwde kom op rijbanen die het voorkomen van een straat hebben". Kortom ... de auto is de heilige koe.

In een tweede schrijven wezen we de minister op de mogelijkheid een aangepaste verlichting of verkeersborden voorzien van een das aan te brengen. In Nederland kan het immers wel. De minister houdt echter het been stijf en tot zijn spijt ziet hij "...geen nieuwe of bijkomende aspecten die een andere benadering van ons verzoek toelaten". Dat tot 60% van de jaarlijkse populatieaanwas voor de bijl gaat of dat een aantal belangrijke burchten leegloopt is kennelijk voor de minister een bijkomend aspect.

De Vlaamse leeuw

Wat de nationale overheid ons weigerde, hopen we bij de Vlaamse deelregering te verkrijgen. De gemeentelijke hoofdweg die Moelingen met St-Pieters-Voeren verbindt zal aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen. Dit gaat gepaard met volledige vernieuwing van het wegdek. Bij gemeenschapsminister voor openbare werken en verkeer Johan Sauwens, hebben we gepleit om gelijktijdig met de wegwerkzaamheden een dassenkerend raster aan te brengen dat in verbinding staat met een dassentunnel. Hierop volgde een gunstig advies van de betrokken administratie. Binnenkort heeft de NCBR een gesprek met gemeenschapsminister Sauwens over het doodrijden van dassen en andere verkeersproblemen met dieren.

Dirk Criel

Wildviaduct over de A1

Wildviaduct op de Veluwe over de A50 in aanbouw. Nu nog een wildviaduct over de A1. Foto Rob Busser.

De Stichting Natuur en Milieu heeft een studie gepresenteerd, waarin wordt gepleit voor de bouw van een wildviaduct over de autosnelweg Hoevelaken-Apeldoorn (A1). Deze aanbeveling sluit aan bij het natuurbeleidsplan en de Grofwildvisie Veluwe van de Nederlandse regering. Ook daarin wordt geconstateerd dat er behoefte is aan een verbinding voor dieren tussen de Noord- en de Zuid-Veluwe. De aanleg hiervan is gewenst in verband met de vergroting van de leefgebieden van edelhert, wild zwijn en das.

De beste plaats voor een wildviaduct ligt bij Hoog Buurlo. De A1 ligt daar lager, zodat bij de aanleg geen zandlichaam hoeft te worden opgeworpen. Ook zijn de aangrenzende bosgebieden in eigendom van de staat. Op termijn verdient een vierde wildviaduct, over de spoorlijn Amersfoort-Apeldoorn, aanbeveling.

Natuur en Milieu heeft minister Braks van het ministerie van landbouw, natuurbeheer en visserij verzocht de financiering van dit wildviaduct over de A1 te regelen. De kosten bedragen 8 à 10 miljoen gulden. Uitgaande van het principe 'de vervuiler

betaalt' zou de versnipperaar, het ministerie van verkeer en waterstaat, voor de kosten moeten opdraaien.

Uit: Gelderse Milieukrant

Verkeersslachtoffers dassen

Met ingang van dit jaar zal de Vereniging Das en Boom in Nederland het landelijk onderzoek naar de sterfte onder dassen coördineren. Op grond van de meldingen van verkeersslachtoffers stelt de vereniging een landelijke strefteregistratie op. Daarin worden de knelpunten voor de das in het wegennet aangegeven, zodat maatregelen genomen kunnen worden om verdere slachtoffers te voorkomen.

De komende maanden wordt wederom voor een groot aantal verkeersslachtoffers onder de dassenpopulaties gevreesd in verband met de zoogperiode van de vrouwtjes. De Vereniging Das & Boom vraagt elke waarneming van dode of aangereden dassen aan haar te melden. Hiertoe is zij 24 uur per dag bereikbaar op telefoonnummer 08895-42294.

Piet van der Reest

Bosspitsmuis als biomonitor

Op het Rijksinstituut voor Natuurbeheer te Arnhem heeft W. Denneman onderzocht of het mogelijk is de bosspitsmuis als indicator voor bodemverontreiniging met zware metalen te gebruiken. Ten behoeve van dit doel worden bosspitsmuizen gevangen, waarna het gehalte aan zink, cadmium en lood in de nieren en de lever wordt vastgesteld. Tussen de gehalten van deze metalen in de organen en het metaalgehalte

in de bodem en de strooisellaag blijkt een duidelijke relatie te bestaan. De bosspitsmuis blijkt een goede indicator voor bodemverontreiniging te zijn. De onderzoeksgegevens tonen eens te meer de ernst aan van het accumulatieprobleem in voedselketens. Spitsmuizen zijn immers insekteneters.

Piet van der Reest

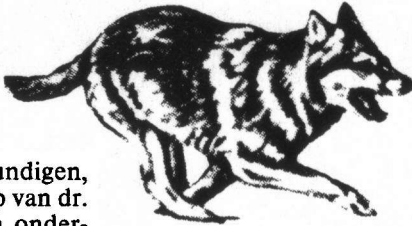
Dassen aan de universiteit

Op 13 april 1989 verleende de Waalse gemeenschapsminister voor natuurbehoud aan de 'Service d'Ethologie et de Psychologie Animale' van de Luikse universiteit toestemming om in de gemeentebossen van Hotton-Hamteau enkele dassen weg te vangen.

De vangst dient te gebeuren onder toezicht van een ambtenaar van de dienst Waters en Bossen door middel van vallen. Vooraf dient men toestemming te krijgen van jachtrechteigenaar. Naderhand zullen de dieren worden losgelaten in een streek ergens in Wallonië waar de das door stroperijen en vroegere bestrijdingscampagnes tegen hondsolheid haast volledig is verdwenen.

Dirk Criel

Wolf in Europa

Een groep deskundigen, onder voorzitterschap van dr. L. Boitani, heeft een onderzoek ingesteld naar de toestand van de wolf in het kader van het verdrag van Bern. Men heeft de status van de wolf bestudeerd in de lidstaten van de Raad van Europa en een groot aantal aanbevelingen gedaan voor het behoud van deze soort. Wolven komen nog in uiterst kleine aantallen voor (ongeveer 10) in Zweden en Noorwegen. In Italië leven er nog 200 tot 300 en in Spanje en Portugal samen nog zo'n 1500 tot 2000. Voor Griekenland en Turkije zij geen cijfers bekend. De deskundigen hebben een onderzoeksprogramma voorgesteld. Ook hebben ze maatregelen voorgesteld om de invloed van wolven op landbouw en vee-teelt te beperken. Bovendien willen ze een beschermingsstrategie op Europees niveau ontwikkelen om deze soort te behouden.

Uit: Nieuwsbrief Naturopa 89(7/8)

Internationaal otteroverleg.

Eind 1989 vond in het Westduitse Hankensbüttel een internationaal ottercolloquium plaats. Het decor was het Otterzentrum van Claus Reuther, een weldoordacht commercieel-educatief project dat bezoekers aan het park op didactische wijze met de inheemse roofdieren vertrouwd maakt. Men heeft niet het gevoel door een dieren-tuin te wandelen, maar men leert spelenderwijs heel wat over het leven van deze zoogdierengroep.

Eén septembeerweek lang namen otterspecialisten uit verscheidene disciplines en van over de gehele wereld, het wel en wee van de otter en zijn habitat onder de loupe. Jammer genoeg waren de de Belgen weer ondervertegen-

woordigd, dit in tegenstelling tot de Nederlanders.

Zoals gewoonlijk had iedereen weinig opwekkende verhalen te vertellen, ook al waren de voornemens van bepaalde landen om de otter te beschermen hoopgevend. De internationale coördinatie verloopt niet geheel naar wens en vooral financieel blijkt er heel wat aan te schorten. Voorlopig blijft elk land met zijn otters op zichzelf aangewezen en hangt het van de goodwill van de desbetreffende regering af of er al dan niet maatregelen worden getroffen om de otter te behouden.

Dirk Criel

